

۱. **گزینه ۴** زیرا اولی الألباب یا خردمندان و در هر حال به یاد خدا هستند و در خلقت آسمان ها و زمین و اختلاف شب و روز می اندیشند .
۲. **گزینه ۴** زیرا آیه ی کریمه ی **صُنْعَ الَّذِي اَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ** ... مربوط به کمال استواری و اتقان پدیده ها است که خداوند حکیم بر کل جهان جاری ساخته است.
۳. **گزینه ۳** زیرا پیوستگی، ارتباط و هماهنگی آن گاه معنا دارد که هدف یا غایتی در کار باشد و به بیان امیرالمؤمنان علی علیه السلام زبان بی زبان جامدات هم معرّف تدبیر آفریدگار است و برقراری اندازه ها در آفرینش پدیده ها به منظور استوار ماندن آفریده ها است.
۴. **گزینه ۳** در آیه ی شریفه ی **۴۳** سوره ی یوسف آمده است «پادشاه مصر گفت: من در خواب دیدم که هفت گاو فربه، هفت گاو لاغر را می خورند و هفت خوشه ی سبز هفت خوشه ی خشک را نابود کردند.» این رؤیای صادقه را به حضرت یوسف (ع) اطلاع دادند و ایشان تأویل کرد که هفت سال خوش و خرمی و پس از آن هفت سال قحطی و گرسنگی در می رسد.
- و روای صادقه و سیر روح در عالم معنی و ملکوت علی رغم بُعد جسمانی آدمی دلیلی است بر غیر مادی بودن روح (تجرّد روح)
۵. **گزینه ۲** آیه ی **۲۲** سوره ی روم می فرماید: «و از نشانه های اوست آفرینش آسمان ها و زمین و گوناگونی زبان ها و رنگ های شما و در این نشانه هایی است برای عالمان.» عبارت «اختلاف السننکم» در این آیه، به ناهمگونی (گوناگونی، یکسان نبودن) زبان ها اشاره دارد.
۶. **گزینه ۲** قوانین و مقررات جامعه و روابط بین افراد بر پایه ی پذیرش «من» ثابت بنا شده اند. اگر از شخصی که بیست سال قبل کتابی نوشته یا قانون علمی را کشف کرده یا... اکنون تجلیل می کنیم، بدان جهت است که آنان را همان انسان بیست سال قبل می دانیم.
۷. **گزینه ۱**
- آیه ی **آتَى رَأْيَهُ** احد عشر کوباً خواب حضرت یوسف (ع) و دیدن یازده ستاره بود و آیه ی **آتَى ارانى اعصر خمرأ** خواب زندانی منتهی به تقرب به عزیز مصر بود که این خواب ها روای صادقه هستند، مربوط به غیرمادی بودن روح است.
۸. **گزینه ۱** وقتی می توان از قانون سخن گفت که اشیاء دارای ویژگی ها و خصوصیات ثابت باشند و روابط ثابتی هم میان آن ها حاکم باشد. رویه ی عملی همه انسان هاست که نمی پذیرند مجموعه ها خود به خود و اتفاقی رخ دهند، مثلاً نمی پذیرند که میلیاردها سلول بدن که هر کدام ویژگی خاص دارد و کار خاصی را انجام می دهد، به طور اتفاقی گرد هم جمع شده باشند و...
۹. **گزینه ۳** آیه شریفه می فرماید: «تسیح می کنند خدا را هر آنچه در آسمان ها و زمین است، فرمانروایی از آن او و ستایش مخصوص او می باشد.» با توجه به فعل «تسیح»، که به آن معنای «منزه نمودن» است، گزینه درست، **۳** می باشد.
۱۰. **گزینه ۱** این فرمایش امیرمؤمنان (ع) درباره هر یک از مخلوقات که: «آن گاه بدان نظم و ظرافت بخشید و آن را در مسیر انجام...» به وجود هماهنگی میان نظم و ساختار هر موجود با نوع کار و فعالیت که بر عهده دارد و با هدفی که تعقیب می کند، اشاره دارد.
۱۱. **گزینه ۱** با توجه به پیام در آیه ی **۸۸** نمل می توان دریافت که «هر یک از موجودات جهان دارای ساختار منظم ویژه ی خود است.»

تشریح گزینه های دیگر

گزینه ی «**۲**»: وقتی به روابط مستحکم و نظم استوار جهان می نگریم، درمی یابیم که جهان بر پایه ی حق و درستی استوار است.

گزینه ی «**۳**»: با توجه به آیه ی «**ما تری فی خلق الرحمن من تفاوتٍ ...**» در می یابیم که هر یک از مخلوقات و مجموعه ی آن ها دارای انسجام کامل و پیوستگی دقیق برای رسیدن به هدف می باشند.

گزینه ی «**۴**»: مربوط به پیام این آیه نمی باشد و از دقت در عبارت «**صَوَّرَكُم فَاحْسَنَ صَوْرَكُم**» برداشت می شود.

۱۲. **گزینه ۲** آن‌گاه که خداوند مراحل خلقت انسان و رشد و تکامل وی در رحم مادر را بیان می‌کند و تحولات پیچیده‌ی زیستی او را یکی پس از دیگری نام می‌برد و از دمیدن روحی ویژه در او یاد می‌کند، در پایان می‌فرماید: «فتبارک‌الله احسن الخالقین: پس بزرگ و بزرگوار است خدای یکتا که نیکوترین آفرینندگان است»؛ بنابراین در می‌یابیم که انسان موجودی برگزیده و انتخاب شده است که خداوند متعال پس از آفرینش وی، بر خود آفرین گفته است. هم‌چنین استفاده از تعبیر «ثم انشأناه خلقاً آخر» نشان می‌دهد که این مرحله، یعنی خلقت روح، کلاماً متفاوت با مراحل قبلی یعنی آفرینش کالبد جسمانی است که قرآن کریم از آن یاد کرده است. در رابطه با گزینه‌ی «۲» توجه داشته باشید که تکوین بُعد روحانی انسان، به صورت مراحل مختلف بیان نشده است و خداوند شکل‌گیری بُعد جسمانی وجود انسان را در مراحل مختلف بیان کرده است. (نطفه، علقه، مضغه ...).
۱۳. **گزینه ۳** از «برقراری اندازه‌ها» می‌توان به آیه‌ی «أنا كلّ شيء خلقناه بقدر» و از «استحکام و استواری» می‌توان به آیه‌ی «صنع الله الذي اتقن كل شيء» پی برد.
۱۴. **گزینه ۴** از تدبیر در آیه‌ی شریفه‌ی «التي خالق بشراً فاذا سوّيته . . . ففعلوا له ساجدين»، سجده‌ی فرشتگان بر انسان به خاطر بُعد روحانی (ساحت روحانی انسان)، مفهوم می‌گردد.
۱۵. **گزینه ۱** با توجه به عبارت کلیدی «و اليه المصير»، جهان به سوی خداوند که کمال مطلق است، در حرکت است، یعنی حرکتی رو به رشد و رو به تکامل دارد، حرکتی که فتح همه‌ی قله‌های کمال و زیبایی را هدف قرار داده است و این همه مفهوم بیت «ما ز بالاييم ...» می‌باشد.
۱۶. **گزینه ۴** سخن حضرت علی (ع) و آیات شریفه‌ی الذی خلق فسوّی و الذی قدر فهدی، هر دو به هدف خاص اشاره دارند.
۱۷. **گزینه ۴** در نقد این نظریه که «همه‌ی هماهنگی‌ها و همکاری‌ها در مجموعه‌ها خودبه‌خود ... ایجاد شده باشد»، می‌توان گفت که رویه‌ی عملی انسان‌هاست که نمی‌پذیرند مجموعه‌ها خودبه‌خود رخ دهند.
۱۸. **گزینه ۳** این که بی‌نظمی و شکاف در نظام آفرینش وجود ندارد، مربوط به آیه‌ی «ما تری فی خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل تری من فطور» می‌باشد.
۱۹. **گزینه ۴** قوه‌ی تفکر و اندیشه، قدرت اختیار و تصمیم‌گیری، عواطف و احساسات و اخلاق همه مربوط به بعد روحانی وجود انسان است و بعد روحانی انسان تغییر می‌پذیرد ولی تجزیه و تحلیل نمی‌پذیرد.
۲۰. **گزینه ۴** روح انسان خلقتی متفاوت با بعد جسمانی دارد. «خلقاً آخر» در آیه‌ی شریفه‌ی «ثم خلقنا النطفة ...» مراحل تکمیل جسم بیان شده است و در ادامه‌ی آیه خداوند به خود آفرین گفته است: «فتبارک الله احسن الخالقین»